

קידושין ב

שמות פרק כא

(ב) כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: (ג) אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: (ד) אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: (ה) ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי: (ו) והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם: (ז) וכי ימכר איש את בנו לאמה לא תצא כצאת העבדים: (ח) אם רעה בעיני אדניה אשר לא לו יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה: (ט) ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה: (י) אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: (יא) ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף:

ויקרא פרק כה

(יג) בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזו: (יד) וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו: (טו) במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך: (טז) לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: (יז) ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני ה' אלהיכם: (יח) ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח: (יט) ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: (כ) וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו: (כא) וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשית את תבואתה לשלש השנים: (כב) וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן: (כג) והארץ לא תמכר לצמיתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי: (כד) ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ:

(כה) כי ימוך אחיד ומכר מאחוזו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: (כו) ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא פדי גאלתו: (כז) וחשב את שני ממכרו והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ושב לאחוזו: (כח) ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחוזו:

(כט) ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה גאלתו עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו: (ל) ואם לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית אשר בעיר אשר לא לו חמה לצמיתת לקנה אותו לדרתיו לא יצא ביבל: (לא) ובתי החצרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ יחשב גאלה תהיה לו וביבל יצא: (לב) וערי הלזים בתי ערי אחוזתם גאלת עולם תהיה ללזים: (לג) ואשר יגאל מן הלזים ויצא ממכר בית ועיר אחוזתו ביבל כי בתי ערי הלזים הוא אחוזתם בתוך בני ישראל: (לד) ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אחוזת עולם הוא להם:

(לה) וכי ימוך אחיד ומטה ידו עמד והחזקת בו גר ותושב וחי עמד: (לו) אל תקח מאתו נשד ותרביית ויראת מאלהיך וחי אחיד עמד: (לז) את כסף לא תתן לו בנשד ובמרבית לא תתן אכלך: (לח) אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים:

(לט) וכי ימוך אחיד עמד ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד: (מ) כשכיר כתושב יהיה עמד עד שנת היבל יעבד עמד: (מא) ויצא מעמדו הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו לשוב: (מב) כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד: (מג) לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך: (מד) ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתכם מהם תקנו עבד ואמה: (מה) וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה: (מו) והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך:

(מז) וכי תשיג יד גר ותושב עמד ומך אחיד עמד ונמכר לגר תושב עמד או לעקר משפחת גר: (מח) אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו: (מט) או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל: (נ) וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו: (נא) אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו: (נב) ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו: (נג) כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך: (נד) ואם לא יגאל בגאלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו: (נה) כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני ה' אלהיכם:

דברים פרק טו

(יב) כי ימכר לך אחיד העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמד: (יג) וכי תשלחנו חפשי מעמד לא תשלחנו ריקם: (יד) העניק תעניק לו מצאנך ומגורך ומיקבך אשר ברכך ה' אלהיך תתן לו: (טו) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדה ה' אלהיך על כן אנכי מצוה את הדבר הזה היום: (טז) והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמד כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך: (יז) ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: (יח) לא יקשה בעיניך בשלחך אותו חפשי מעמד כי משנה שחר שכיר עבדך שש שנים וברכך ה' אלהיך בכל אשר תעשה:

